

Arrest

nr. 307 886 van 6 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. MALANDA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Paraguayaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 maart 2024. Op 14 maart 2024 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 april 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 8 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U, [M. I. F. F.], verklaart de Paraguayaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Asunción. U beseftte reeds in 2014 dat u zich ook aangetrokken voelde tot vrouwen en in 2018 beschouwde u zich als biseksueel. In 2020 beseftte u dat u zich enkel tot vrouwen aangetrokken voelde en sindsdien beschouwde u zich als lesbienne. In 2015-2016 had u voor het eerst een langeafstandsrelatie met een vrouw genaamd [C.] en van juni 2022 tot december 2023 had u een langeafstandsrelatie met [M.]. Tussendoor had u in 2017 een laatste relatie met een man en verder ook verschillende losse contacten met vrouwen.

U volgde het nieuws van Casa Diversa op (i.e., een organisatie die veiligheid biedt aan trans- en queer personen) en probeerde hen steeds te steunen. Reeds voor 2018 ging u geregeld naar het gemeenschapscentrum van de gay organisatie Somos Gay en u ging twee à drie keer per maand naar gay bars. In juni 2018, juni 2019, september 2019, september 2021, september 2022 en september 2023 nam u deel aan marsen van de LGBTI gemeenschap. Tijdens de laatste demonstratie van september 2023 kende u een aanvaring met een politieagent die zich bedreigend opstelde toen u met hem in gesprek ging over het begrenzen van de optocht.

Op 16/11/2023 nam u, samen met drie andere personen, deel aan een stand-up evenement gericht op queer mensen. Uw foto en artiestennaam '[M. N. C.]' stonden op deze flyer en hierdoor kwam de eigenares van uw huurhuis erachter dat u lesbisch was. Op 8/01/2024 hield uw huisbazuin een controle om de toestand van uw huis te zien. Toen ze de pride vlag in uw huis zag, begon ze uw spullen buiten te gooien. Uw vader probeerde klacht in te dienen bij de politie, maar die wilden de klacht niet aannemen omdat er een verschil is in de machtsverhouding tussen mannen en vrouwen. U probeerde daarop zelf een klacht in te dienen, maar werd uitgelachen en kreeg de boodschap dat ze betere dingen te doen hadden en uw klacht niet zouden noteren. Na uw uithuiszetting kreeg u onderdak bij een vriendin [A.], maar u werd vervolgens gedurende drie weken door crackverslaafden gevolgd op bevel van uw voormalige huisbazuin. Zij sprak ook alle burens aan over uw seksuele oriëntatie, waaronder de ouders van de kinderen aan wie u privéles gaf. De ouders besloten hierop hun kinderen niet meer naar u te sturen.

Op 12/03/2024 verliet u Paraguay en u reisde op 13/03/2024 met het vliegtuig vanuit Brazilië - via Engeland naar België waar u aankwam op 14/03/2024. Tijdens de eerstelijnscontrole op de luchthaven diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Paraguay begon de ex-partner van [A.] te verkondigen dat u [A.] verplicht had om lesbienne te worden. U vreest bij terugkeer naar Paraguay vermoord of verkracht te worden aangezien het in Paraguay vaak gebeurt dat er collectieve verkrachtingen zijn van lesbiennes. Zulke feiten worden dan ofwel niet onderzocht ofwel niet geregistreerd.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw geboorteakte, werk – en studiecificaten (5), printscreens van uw instagram profiel (4), een flyer van uw stand-up comedy show, printscreens van LGBTI facebookgroepen in Paraguay (9), printscreens van nieuwsartikels (2) en een foto van op de gay pride. U legt ook vijf video's neer waaronder twee video's van tijdens LGBTI marsen, een video waarop een vrouw op straat aan het discussiëren lijkt te zijn, een video waarop twee gemaskerde mannen (waaronder één van hen gewapend) over straat lopen en een video waarop iemand neergeschoten wordt op straat. Uw paspoort werd ingehouden door de Belgische autoriteiten en een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart vervolging te vrezen omwille van uw seksuele oriëntatie. Het CGVS trekt uw seksuele oriëntatie niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Paraguay op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de Paraguayaanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan maken.

Hoewel homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, blijkt uit de toegevoegde informatie dat er geen expliciete wetgeving is die discriminatie tegen de LGBT-gemeenschap verbiedt. Een aantal wetten en decreten maken in hun artikelen wel melding van het verbod op discriminatie op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. Zo werd er in 2016 wetgeving aangenomen die geweld tegen vrouwen expliciet verbiedt en waarin er geen onderscheid gemaakt mag worden op basis van seksuele oriëntatie. Volgens LGBT-advocaten zullen slachtoffers van geweld echter zelden naar de autoriteiten stappen omdat zij vrezen dat het juridische systeem hun zaak niet serieus zal nemen.

Daar waar Paraguay non-binaire personen niet erkent en transseksuelen hun naam of geslacht niet mogen veranderen op hun identiteitskaart, werd er in 2019 wel een belangrijke stap gezet wat betreft de straffeloosheid tegen transseksuelen. De vermoedelijke dader van de moord op een vermoorde trans, werd toen veroordeeld tot 25 jaar gevangenisstraf. Voordien was er volgens transrechtenorganisatie Panambi geen enkel proces of vervolging geweest met betrekking tot transseksuelen.

Naast Panambi zijn er in het land verschillende organisaties actief die ijveren voor LGBT-rechten zoals Aireana en SOMOSGAY. Zij houden zich onder meer bezig met het sensibiliseren van de politiek, het ontwikkelen van strategieën tegen homofobie en het verdedigen van mensenrechten. In juli 2023 werd door SOMOSGAY nog een Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan de LGBT-gemeenschap in de samenleving.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Paraguay het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Ten eerste wenst het CGVS op te merken dat u uw seksuele oriëntatie vrij openlijk kon beleven in Paraguay. Reeds voor 2018 ging u geregeld naar het gemeenschapscentrum van de LGBTI organisatie Somos Gay (CGVS, p. 6).

U ging twee à drie keer per maand naar een gay bar genaamd Barbarella waar u andere lesbische vrouwen kon ontmoeten (CGVS, p. 12). U geeft ook aan dat u tussen uw twee officiële relaties ook ontmoetingen van een nacht of enkele weken met vrouwen had (i.e., casual relaties; CGVS, p. 12).

U nam deel aan zes LGBTI marsen tussen juni 2018 en september 2023 (CGVS, p. 6). U haalt aan dat u, buiten een eenmalige aanvaring met een politieagent op de mars van september 2023, nooit problemen kende met de autoriteiten (CGVS, p. 13).

Uw vader kwam in 2018 te weten dat u zich (toen nog) als biseksueel identificeerde en maakte hier geen probleem van (CGVS, p. 13) en ook uw vrienden waren op de hoogte en reageerden er niet slecht op (CGVS, p. 14).

In dit kader wenst het CGVS nog dieper in te gaan op uw verklaringen omtrent uw openheid met betrekking tot uw seksuele oriëntatie in Paraguay. U haalt aan dat u uw seksuele oriëntatie nooit publiek geuit heeft en dat u ook niet wilde dat uw collega's uw seksuele oriëntatie zouden kennen omwille van veiligheidsredenen en de mogelijke discriminatie die dit met zich zou kunnen meebrengen (CGVS, p. 13). Dit valt echter moeilijk te rijmen met uw verklaringen omtrent uw leven in Paraguay (cfr. infra).

U heeft in november 2023 deelgenomen aan een queer stand-up evenement waarbij uw foto en artiestennaam – bestaande uit uw eigen voornaam '[M.]' en de toevoeging 'Not [C.]' - op een flyer stond die gedeeld werd op een openbare facebooksite, hetgeen allerm minst getuigt van een uiterst voorzichtige of gesloten houding (zie map 'Landeninformatie').

U haalde aan dat uw vader toevallig hoorde dat u ook op vrouwen viel toen u tijdens een ziekenhuisopname tegen uw kamergenoot over uw biseksualiteit aan het praten was (CGVS, p. 13). Dat u uw seksuele oriëntatie met een onbekende kamergenoot in een ziekenhuis bespreekt, getuigt evenmin van een zeer voorzichtige houding.

U nam deel aan zes LGBTI marsen die plaatsvonden tussen 2018 en 2023 in de stad Asuncion waar u sinds 2021 ook (opnieuw) woonde – daarvoor woonde u in het nabijgelegen Luque. Dit geeft aan dat u tot op zekere hoogte publiekelijk uitkwam voor uw seksuele oriëntatie. U geeft hieromtrent aan dat u tijdens deze protestacties voorzichtig was en uw gezicht bedekte, maar dit neemt niet weg dat u nog steeds herkend zou kunnen worden gezien deze protesten in uw eigen stad doorgingen (CGVS, p. 7).

Uw acties getuigen ook niet van een bijster voorzichtige houding met betrekking tot het verbergen van uw seksuele oriëntatie. Toen u voor uw maternale oma moest zorgen, had u een flyer van de queer gemeenschap in uw spullen zitten die ze vond toen ze door uw spullen aan het gaan was (CGVS, p. 14). Hierbij moet in het achterhoofd gehouden worden dat u eerder al had aangegeven in een heel katholieke familie te zijn opgegroeid waar een traditioneel beeld van een gezin belangrijk was én waarbij uw maternale oma de meest negatieve commentaren aan u gaf (CGVS, p. 10). Het is dus opvallend dat u deze flyer dan zou hebben zitten bij een bezoek aan uw oma. Ook vergat u de pride vlag weg te nemen tijdens de controle van uw huurhuis in januari 2024. Nochtans had de eigenares u op de hoogte gebracht van het feit dat ze een controle ging uitvoeren (CGVS, p. 15). Aangezien u eerder aangaf dat u discriminatie vreesde, is het uiterst bevreemdend dat u zoiets belangrijks zou vergeten weghalen.

Ten tweede wenst het CGVS in te gaan op uw verklaringen omtrent de problemen die u in Paraguay kende wegens uw seksuele oriëntatie.

U haalt aan dat een politieagent een bedreigende houding aannam toen u met hem in gesprek ging op de LGBTI mars van september 2021 (CGVS, p. 7, 15). Uit uw verklaringen blijkt dat de politie de optocht een blok eerder tegenhield waardoor jullie niet dicht genoeg bij het passerende verkeer konden geraken. U heeft

dit dan met een politieagent besproken en hij zou hierop gezegd hebben dat het voor jullie eigen veiligheid was. U ging met hem in discussie en daarna zou hij een bedreigende houding aangenomen hebben waarop u het gesprek stopte. Er kan hier echter geen onaanvaardbare behandeling uit afgeleid worden. Enerzijds volgde de agent naar alle waarschijnlijkheid enkel de bevelen van zijn leidinggevend op en anderzijds blijkt uit uw verklaringen niet dat hij u gewelddadig bejegend of aangesproken heeft. Dit incident kan dan ook niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming gezien worden.

U haalt ook aan dat de politie de klachten van u en uw vader niet wilde aannemen nadat uw huisbaas u uit het huis wilde zetten (CGVS, p. 15). Volgens uw verklaringen zei de politie dat ze de klacht van uw vader niet konden aannemen omwille van het machtsverschil tussen vrouwen en mannen, waarna u zelf naar de politie bent gestapt maar uitgelachen werd en de boodschap kreeg dat ze uw klacht niet zouden noteren. Het CGVS wenst hierbij op te merken dat u deze (beweerde) inadequate behandeling van de politie nergens proberen aankaarten heeft. Enerzijds heeft u geen advocaat onder de arm genomen omdat u dacht dat het niet veel nut zou hebben aangezien er geen wetten zijn tegen discriminatie ten opzichte van de queer gemeenschap (CGVS, p. 17). Dit is een hypothetische bewering aangezien u het niet heeft proberen aankaarten. Bovendien blijkt uit de aanwezige landeninformatie dat er wel degelijk een aantal wetten en decreten zijn die in hun artikelen melding maken van het verbod op discriminatie op basis van seksuele oriëntatie (cfr. supra). Anderzijds dient hier opgemerkt te worden dat u ook kennis had van verschillende werkzame queer organisaties in Paraguay zoals Casa Diversa en Somos Gay (i.e., organisaties die zich beide inzetten voor LGBTI rechten én tijdelijk onderdak bieden aan LGBTI personen; zie map 'Landeninformatie'). Het is moeilijk te begrijpen dat u niet bij hen zou aankloppen voor hulp of bescherming indien u zich werkelijk in een dermate precaire situatie bevond met uw huisbazin. Zeker aangezien u het gemeenschapscentrum van Somos Gay al regelmatig bezocht had waardoor een contact met deze organisatie makkelijk gelegd zou kunnen worden. Van iemand die al jaren in contact staat met verschillende queer organisaties én zich doorheen de jaren ingezet heeft voor LGBTI rechten (i.e., deelname LGBTI marsen, steun aan queer organisaties, deelname aan stand-up...), kan dan ook meer initiatief verwacht worden omtrent het verkrijgen van hulp. Het spreekt voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Wat betreft uw verklaring dat uw huisbazin crackverslaafden betaalde om u te volgen, dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering is die u geenszins staft met geloofwaardige verklaringen of documenten. U legt een video neer waarop te zien zou zijn hoe iemand achtervolgd wordt, maar dit heeft geen betrekking op uw eigen situatie en kan uw verklaring dan ook niet ondersteunen (zie map 'Documenten'; CGVS, p. 16). U haalt daarnaast aan dat u geen klacht wilde indienen aangezien uw eerdere klacht niet aanvaard werd (CGVS, p. 16), maar opnieuw kan hier gewezen worden op het feit dat u het enerzijds niet geprobeerd heeft en anderzijds ook geen LGBT organisaties aangesproken heeft voor hulp hieromtrent.

Wat betreft uw verklaring dat er negatieve opmerkingen gemaakt werden door collega's, burens en familieleden omtrent uw leven als kinderloze alleenstaande (CGVS, p. 9, 14), dient opgemerkt te worden dat uw seksuele oriëntatie niet de aanleiding vormde hiervoor. Waar u toevoegt dat uw oma en 'veel andere mensen' negatieve opmerkingen maakten over homoseksuelen en lesbiennes, moet gesteld worden dat negatieve opmerkingen of geroddel niet gelijkgesteld kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 14).

U haalde ook aan dat de eigenares van het huurhuis de burens op de hoogte bracht van uw seksuele oriëntatie en u daardoor uw werk verloor (CGVS, p. 5). Het CGVS wenst hierbij op te merken dat u geen officiële job uitvoerde, maar privéles gaf aan kinderen uit de buurt op zelfstandige basis (CGVS, p. 5). Dat uw burens niet meer met u wilden samenwerken is verwerpelijk, doch kan niet gezien worden als discriminatie op de arbeidsmarkt. Bijgevolg kan dit gegeven ook niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in Paraguay in het verleden altijd verschillende jobs heeft kunnen uitvoeren (CGVS, p. 4-5).

Wat betreft uw verklaring dat u vreest verkracht of vermoord te worden omwille van uw seksuele oriëntatie, dient opgemerkt te worden dat dit een hypothetische vrees is. U haalt aan dat zo'n gebeurtenissen gebruikelijk zijn in Paraguay en dat u dit weet dankzij Casa Diversa die dit soort nieuws deelt (CGVS, p. 16-17). U legt na uw persoonlijk onderhoud ook een aantal printscreens neer van berichten die door Casa Diversa en andere facebookgroepen gedeeld werden hieromtrent (zie map 'Documenten'). Hieruit kan echter geen geïndividualiseerde vrees afgeleid worden. Het is aan de verzoekende partij om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat zij omwille van haar risicoprofiel(en) dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst. In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekende partij wordt blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moet rekening worden gehouden met de persoonlijke en concrete

omstandigheden. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. In casu wordt een dergelijk risico niet aannemelijk gemaakt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

Uw geboorteakte, paspoort en werk- en studiecificaten staven enkel uw identiteit, nationaliteit en beroepsachtergrond, die hier niet worden betwist.

De printscreens van uw instagram profiel, de flyer van uw stand-up comedy show, de printscreens van LGBTI-facebookgroepen in Paraguay en uw foto en video's van uw deelname aan LGBTI marsen zullen hier niet verder besproken worden, aangezien er niet aan uw seksuele oriëntatie of uw LGBTI-gerelateerde activiteiten getwijfeld wordt.

Eén van de video's die u indiende zou uw huisbazin tonen (CGVS, p. 8). Video's kunnen makkelijk in scène gezet worden en het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Op basis van deze video is ook niet duidelijk wie in beeld komt en of dit effectief uw huisbazin was. Deze video kan uw asielrelaas dan ook niet ondersteunen. De overige video's die u indiende hebben betrekking op de algemene situatie in Paraguay en zijn niet gerelateerd aan uw asielrelaas. Deze zullen hier dan ook niet verder besproken worden.

De nieuwsartikels die u indient tonen aan dat er een Paraguayaanse politicus is die zich negatief uitlaat over homoseksuelen, maar deze hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie (CGVS, p. 8).

Het CGVS wenst hier ook nog op te merken dat u verklaarde ook medische documenten in uw bezit te hebben omtrent uw borderline stoornis waar u medicatie voor neemt (CGVS, p. 8; zie administratief dossier).

Eenzijds dient opgemerkt te worden dat de mogelijke aanwezigheid van een borderline stoornis bovenstaande appreciatie niet kan wijzigen. Anderzijds heeft u deze documenten ook nooit neergelegd waardoor de inhoud hiervan niet beoordeeld kan worden. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat u aangaf in het opvangcentrum toegang te hebben tot de nodige medicatie (CGVS, p. 8).

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en een manifeste beoordelingsfout.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat gelet op de zeer korte beroepstermijn ze een voorbehoud wenst te maken inzake de door de commissaris-generaal gebruikte bronnen. Deze zijn volgens haar niet bij de bestreden beslissing gevoegd en er wordt niet eens vermeld over welke bronnen het gaat. Ze meent over onvoldoende tijd te beschikken om kennis te nemen van het administratief dossier. Ze behoudt zich het recht om na een eventuele kennisname van het administratief dossier hierover tegenspraak te voeren.

2.3. Ze stelt verder dat er geen rekening werd gehouden met haar mentale toestand. Ze gaf aan dat ze aan een *borderline* stoornis lijdt. Hiervoor neemt ze medicatie, maar de commissaris-generaal heeft zeer kort door de bocht beslist dat ze hieromtrent nooit informatie heeft neergelegd en ook dat de mogelijke aanwezigheid van *borderline* de gemaakte beoordeling niet zou kunnen wijzigen. Ze brengt naar voor dat een *borderline* stoornis tot de volgende symptomen kan leiden: impulsiviteit, stemmingswisselingen, zwart-wit denken, extreme verlatingsangst, zelfbeschadiging, identiteitsproblemen, dissociatieve verschijnselen en psychotische verschijnselen. Ze voegt bij het verzoekschrift medische documenten uit Paraguay. Ze meent dat er niet zomaar kan gesteld worden dat deze aandoening geen enkele impact kan hebben op de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Daarnaast gaat het om een bijkomend element dat

haar kwetsbaarder maakt in het land van herkomst. Aldus, dient volgens de verzoekende partij, hiermee rekening te worden gehouden bij de beoordeling van het individueel vervolgingsrisico in het geval van terugkeer aangezien dit onder andere haar capaciteit om voor haarzelf op te komen kan beïnvloeden. Er dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat ze op heden vastgehouden wordt in een gesloten centrum waardoor het vanzelfsprekend moeilijker is om aan bewijsvergaring mee te werken. Ze legt uit dat ze via haar persoonlijk onderhoud via video-conferentie aangaf dat ze reeds opgenomen is geweest in een psychiatrisch ziekenhuis wegens een zelfmoordpoging. De commissaris-generaal laat dit belangrijk punt echter onbesproken. Ze werd niet ondervraagd over dit toch zeer belangrijke punt.

2.4. Ze voert aan dat zowel uit haar verklaringen als uit de landeninformatie blijkt dat ze niet kon rekenen op de bescherming van haar overheid. Ze wil vooreerst onderstrepen dat de commissaris-generaal haar seksuele oriëntatie niet in twijfel trekt. Daarnaast erkent de commissaris-generaal dat in de Paraguayaanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan maken. Ze citeert vervolgens de bestreden beslissing en stelt dat het gegeven dat er in 2019 de vermoedelijke dader van de moord op een trans-vrouw veroordeeld werd tot 25 jaar cel en dat er *pride*-parades worden georganiseerd niet voldoende is om te besluiten dat er geen aanzienlijk gevaar zou zijn dat ze aan vervolging zou worden blootgesteld in haar land van herkomst. De commissaris-generaal baseert zich op een aantal verklaringen van de verzoekende partij waaruit blijkt dat deze haar geaardheid op een redelijk open manier beleefde en het feit dat de door haar ervaren discriminatie zich ertoe beperkt zou hebben dat ze haar werk en woning verloor om te beslissen tot de ongegrondheid van haar vervolgingsvrees. Terwijl ze wel degelijk een poging heeft gedaan om haar problemen bij de politie aan te kaarten maar ze weggelachen werd. Ook werd ze door haar moeder verstoten omwille van haar seksuele oriëntatie. Ze moest zich in de werksfeer verborgen houden en haar sociale media filteren met betrekking tot wie tot welke *posts* toegang had. Wanneer zij aan een andere patiënt in het ziekenhuis vertelde over haar oriëntatie was dat pas nadat deze zelf eerst had aangegeven biseksueel te zijn. Het gegeven dat ze haar seksuele oriëntatie niet volledig verborgen hield door een pro-actieve houding aan te nemen, deel te nemen aan protesten en deel te nemen aan *stand-up comedy*, dienen eerder als elementen aanzien te worden die het risico op vervolging vergroten. De *pride*-vlag die haar huiseigenares vond, bevond zich in haar slaapkamer. De verzoekende partij geeft aan dat tijdens vorige huisonderzoeken de eigenares nooit in haar kamer was binnengedrongen zodat zij zich niet kon voorstellen dat dit ooit ging gebeuren. Ze stelt dat de commissaris-generaal meent dat ze zich tot NGO's moest richten die zich inzetten voor de bescherming van LGBT-personen en zich erop had moeten richten om verdere hulp te zoeken met betrekking tot het incident waarbij ze uit haar woning werd gezet en haar werk verloor. De commissaris-generaal maakt ook de weinig verdedigbare stelling dat ze omwille van het feit dat ze als zelfstandige werkzaam was, niet het voorwerp zou uitmaken van discriminatie wanneer haar tewerkstelling als privélerares voor kinderen uit de buurt werd beëindigd nadat de eigenares de burens informeerde over haar seksuele oriëntatie. Terwijl een zelfstandige niet louter werkzaam is in de privésfeer. Integendeel hij of zij voert een economische activiteit uit in de vorm van arbeid waarbij een belangrijk verschil met arbeiders of werknemers is dat dit niet ondergeschikt plaatsvindt. Dit neemt niet weg dat er ook in het geval van tewerkstelling als zelfstandige wel degelijk sprake kan zijn van verboden discriminerend gedrag. De commissaris-generaal stelt verder in de bestreden beslissing dat de autoriteiten van Paraguay zich aan discriminatie, homofobie en gewelddaden schuldig maken tegen personen van de LGBT-minderheid zodat het niet meer dan normaal is dat ze geen bescherming zocht in eigen land. Ze verwijst vervolgens naar een arrest van de Raad.

2.5. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit rechtspraak van de Raad en stelt dat NGO's niet kunnen beschouwd worden als een actor van bescherming.

2.6. De verzoekende partij brengt naar voor dat een onderzoek naar de vrees voor vervolging een toekomstgerichte beoordeling impliceert. Ook al was er geen vervolging van de verzoekende partij voor vertrek, sluit dit geenszins een gegronde vrees voor vervolging in de toekomst uit. Volgens haar voerde de commissaris-generaal geen toekomstgerichte beoordeling. Ze bepleit dat uit de objectieve informatie blijkt dat er in Paraguay wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van haar, zijnde vrouwen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren en die bovendien een *borderline* persoonlijkheidsstoornis hebben.

2.7. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten die informatie bevatten over Paraguay. Uit objectieve landeninformatie blijkt volgens haar duidelijk dat personen met het profiel van verzoekster in Paraguay een ernstig risico tot vervolging lopen.

2.8. De verzoekende partij vraagt de hervorming van de bestreden beslissing alsook de toekenning van het statuut van vluchteling of minstens van subsidiair beschermde.

2.9. Aan het verzoekschrift worden de volgende stukken toegevoegd:

- Verklaring van verblijf in Gesloten Centrum Holsbeek;
- Medische documenten betreffende verzoekster uit Paraguay (origineel in het Spaans en vertaling);
- USDOS: “2023 Country Report on Human Rights Practices - Paraguay”;
- Amnesty International: “The State of the World’s Human Rights; Paraguay 2023”;
- Freedom house: “Freedom in the world Report - Paraguay - 2023”;
- Equal Times 26.10.2023: “Women face increasing pressure in Paraguay, a country deeply rooted in conservative values”;
- REUTERS 5.04.2019: “FOCUS: Between attacks and forgetting: LGBT community feels increasingly violated in conservative Paraguay”;
- Open Democracy 28.01.2021: “How Paraguay became a ‘lab for anti-rights ideas”;
- Sexual Rights Initiative - May 2021: “Situación de los Derechos Humanos en Paraguay”.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 27 mei 2024 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- Attest opvolging psychologische dienst d.d 21.05.2024.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen

dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Bijzondere procedurele noden

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen,”

Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft aan *borderline* te lijden en hiervoor medicatie te nemen. Ze geeft aan medicatie uit Paraguay bij zich te hebben, alsook hiervoor medicatie in het centrum te ontvangen (NPO, p.8). Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij ook verschillende documenten bij die haar psychische gezondheidssituatie staven, alsook dat ze hiervoor in Paraguay gehospitaliseerd werd en medicatie kreeg. Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift aangeeft welke implicaties *borderline* met zich meebrengt, wordt erop gewezen dat de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk aangeeft medicatie hiervoor te nemen en onder behandeling te zijn. Uit het psychologisch verslag, gevoegd aan de aanvullende nota van 27 mei 2024,

kan overigens niet blijken dat zij zonder specifieke steunmaatregelen niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure voor het aanvragen van internationale bescherming. Evenmin blijkt dit uit de attesten gevoegd aan het verzoekschrift, die uit Paraguay afkomstig zijn. De verzoekende partij maakte op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen dergelijke noden kenbaar (vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ). Zij heeft op geen enkel moment aangegeven dat zij omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de thans gevoerde procedure, noch om enig andere reden. Nergens uit dit attest kan blijken dat de verzoekende partij wegens psychische problemen niet op volwaardige wijze kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud; er wordt niet aangegeven waar, op welke wijze of in welke mate de psychische problemen van de verzoekende partij een deelname aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt. Dat de verzoekende partij in de onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen, kan uit het attest niet worden afgeleid. Dit blijkt evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij kon immers haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteenzetten. Zij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar beschermingsverzoek op een dienstige en volwaardige wijze toe te lichten. De verzoekende partij noch haar advocaat maakten tijdens het gehoor op het CGVS op enige wijze melding van problemen tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van haar mentale gezondheidstoestand en de eventuele impact ervan op het afleggen van volwaardige verklaringen of eventuele moeilijkheden om zich bepaalde feiten te herinneren. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij vreest om terug te keren naar Paraguay daar ze vervolging vreest omwille van haar seksuele oriëntatie. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. Van de verzoekende partij kan niet worden verwacht dat zij haar lesbische geaardheid verbergt of zich terughoudend opstelt in de uiting van haar geaardheid om (verdere) problemen in haar land van herkomst te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76).

In casu wordt verzoeksters lesbische geaardheid niet in twijfel getrokken.

Zowel de verwerende partij als de verzoekende partij brengen landeninformatie bij over de situatie van LGBTQI+ personen in Paraguay. Het administratief dossier bevat de volgende artikelen:

- United States Department of State (USDOS), 2022, Country Report on Human Rights Practices Paraguay;
- Amnesty International, Paraguay 2022;
- Sección Registro Oficial, Asunción, 24 de abril de 2017, decreto n°6973, ley n° 5777/2016, art. 3°;
- A ray of light for Paraguay's Trans Community -NACLA, d.d 26/11/2019;
- een weblink naar SOMOSGAY;
- een weblink naar AIREANA;
- the people will be ready: experiencing LGBTQ+ activism in Paraguay, ongedateerd;
- Daring to be drag queens in Paraguay, Thomson reuters long reads, van 19 juni 2023;
- Miles de paraguayos marchan en Asunción para reivindicar el Orgullo LGBTQI+ van 2 juli 2023.

In het verzoekschrift citeert de verzoekende partij uit de volgende landeninformatie:

- USDOS: "2023 Country Report on Human Rights Practices - Paraguay";
- Amnesty International: "The State of the World's Human Rights; Paraguay 2023";
- Freedom house: "Freedom in the world Report - Paraguay - 2023";
- Equal Times 26.10.2023: "Women face increasing pressure in Paraguay, a country deeply rooted in conservative values";
- REUTERS 5.04.2019: "FOCUS: Between attacks and forgetting: LGBT community feels increasingly violated in conservative Paraguay";
- Open Democracy 28.01.2021: "How Paraguay became a 'lab for anti-rights ideas'";
- Sexual Rights Initiative - May 2021: "Situación de los Derechos Humanos en Paraguay", en de Nederlandse versie Sexual Rights Initiative Mensenrechtensituatie in Paraguay Schaduwrapport ingediend bij de Mensenrechtenraad voor de derde cyclus van de Universele Periodieke Doorlichting (UPR) van Paraguay Sessie 38 - mei 2021.

Het Hof van Justitie heeft er reeds op gewezen dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoekende

partij moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming *“in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”*. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht *“inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.”* Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten *“ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)”* (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55).

Het belang van objectieve en actuele landeninformatie bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op geweld tegen vrouwen werd in het recente arrest van het Hof van Justitie van 16 januari 2024 nogmaals benadrukt. Het Hof oordeelde dat vrouwen *“als geheel kunnen worden geacht te behoren tot een „bepaalde sociale groep” in de zin van artikel 10, lid 1, onder d), van richtlijn 2011/95, wanneer vaststaat dat zij in hun land van herkomst op grond van hun geslacht blootgesteld zijn aan lichamelijk of geestelijk geweld, daaronder begrepen seksueel geweld en huiselijk geweld”*. Het Hof wijst erop dat het aan de betrokken lidstaat toekomt om na te gaan of de persoon die zich op deze vervolgingsgrond beroept gegronde vrees heeft om haar land van herkomst te worden vervolgd omdat zij tot een bepaalde sociale groep behoort in de zin van artikel 2, onder d) van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof herinnert er aan dat deze beoordeling volgens artikel 4, lid 3 van deze richtlijn moet plaatsvinden *“op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig de regels die niet alleen in lid 3 maar ook in lid 4 van dat artikel zijn neergelegd, teneinde uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat de betrokkene, gezien zijn individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst”*. Het Hof wijst vervolgens uitdrukkelijk op het volgende: *“Zoals staat te lezen in punt 36, onder x), van de UNHCR-richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 1, moet daartoe informatie worden verzameld over het land van herkomst die relevant is voor de behandeling van verzoeken tot toekenning van de vluchtelingenstatus die zijn ingediend door vrouwen, zoals de rechtspositie van vrouwen, hun politieke, economische en sociale rechten, de culturele en sociale gewoonten van het land en de gevolgen van niet-naleving ervan door die vrouwen, de frequentie van de schadelijke traditionele praktijken, de impact en de vormen van geweld tegen vrouwen die zijn gemeld, de bescherming die zij genieten, de straffen die de daders van dergelijk geweld worden opgelegd en de risico's die een vrouw loopt als zij terugkeert naar haar land van herkomst nadat zij een dergelijk verzoek heeft ingediend”* (HvJ, C-621/21, WS tegen Intervjuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet, in tegenwoordigheid van: Predstavitelstvo na Varhovnia komisar na Organizatsiyata na obedinenite natsii za bezhantsite v Bulgaria (Grote Kamer), 16 januari 2024, punten 59, 60 en 61). In het zelfde arrest wees het Hof er ook op dat *“Aangezien de regels van hoofdstuk II, die van toepassing zijn op de beoordeling van een verzoek om subsidiaire bescherming, dezelfde zijn als die welke gelden voor de beoordeling van een verzoek tot verlening van de vluchtelingenstatus, moet worden verwezen naar de in de punten 60 en 61 van dit arrest gegeven uitlegging van deze regels”* (idem, punt 79).

De artikelen Sección Registro Oficial, Asunción, 24 de abril de 2017, decreto n° 6973, ley n° 5777/2016, art. 3° en Miles de paraguayos marchan en Asunción para reivindicar el Orgullo LGBTQI+ van 2 juli 2023 opgenomen door de verwerende partij in het rechtsplegingsdossier zijn niet voorzien van een vertaling. Aldus kan de Raad geen kennis nemen van de inhoud van deze artikelen. Bijgevolg worden deze stukken niet in overweging genomen, gelet op artikel 8 van het PrRvV.

In het verzoekschrift citeert de verzoekende partij uit recentere landeninformatie van gezaghebbende bronnen dan de rapporten door de verwerende partij toegevoegd aan het rechtsplegingsdossier. In het verzoekschrift citeert de verzoekende partij onder meer uit USDOS: *“2023 Country Report on Human Rights Practices - Paraguay”*; Amnesty International: *“The State of the World's Human Rights; Paraguay 2023”* en Freedom house: *“Freedom in the world Report - Paraguay - 2023”*. Ook citeert ze uit Equal Times 26.10.2023: *“Women face increasing pressure in Paraguay, a country deeply rooted in conservative values”*.

In deze actuele landeninformatie valt onder meer te lezen dat Paraguay geen wetgeving heeft die beschermt tegen alle vormen van discriminatie. LGBT+ mensen worden endemisch gediscrimineerd (Freedom House,

Paraguay: Freedom in the World 2023 Country Report, p.10). In een ander document wordt onder meer aangegeven dat er geen klachtenmechanisme is in gevallen van discriminatie en een algemeen gebrek aan erkenning van vrouwenrechten (Equal Times 26.10.2023: "*Women face increasing pressure in Paraguay, a country deeply rooted in conservative values*"). Voorts wordt er aangegeven dat de grondwet voorziet in een onafhankelijke rechterlijke macht, maar de rechtbanken zijn inefficiënt en onderhevig aan corruptie en invloed van buitenaf. Echter, de grondwet voorziet in het recht op een eerlijk en openbaar proces. De rechterlijke macht voorziet hier in principe in, doch advocaten van de verdediging, samen met medeplichtige rechters en aanklagers manipuleren regelmatig de rechtsgang om de verjaringstermijn te bereiken voordat de rechtszaken afgerond zijn (USDOS: "*2023 Country Report on Human Rights Practices - Paraguay*" 4-5). De wet criminaliseert geen consensueel seksueel gedrag tussen volwassenen van hetzelfde geslacht, travestie of andere seksuele of gendergerelateerde gedragingen. Voorstanders van LGBTQI+ meldden dat de politie soms de wetten op rondhangen onevenredig toepaste op LGBTQI+ om willekeurige arrestaties te rechtvaardigen en richtte zich op LGBTQI+-personen in openbare ruimten om documenten te controleren (USDOS: "*2023 Country Report on Human Rights Practices - Paraguay*", p.14). Ook wordt er aangegeven dat discriminatie en haat zaaien tegen LGBTI's straffeloos blijven bestaan (Amnesty International: "*The State of the World's Human Rights; Paraguay 2023*").

Gelet op de niet-betwiste elementen in huidig verzoek om internationale bescherming, komt de verwerende partij toe om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in het licht van nauwkeurige en actuele informatie te beoordelen, zoals meermaals door het Hof van Justitie benadrukt. *In casu* heeft de verwerende partij een inspanning geleverd om objectieve landeninformatie te verzamelen, doch blijkt uit het verzoekschrift dat er actuelere landeninformatie voor handen is.

De commissaris-generaal verwijt de verzoekende partij niet alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput, in het bijzonder door de beweerde inadequate behandeling van de politie nergens te hebben aangekaart. De relevante vraag is echter niet of de verzoekende partij al dan niet klacht heeft ingediend, maar wel of zij aantoonde dat zij in haar geval geen toegang zal hebben tot doeltreffende overheidsbescherming. Hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante elementen. De omstandigheid dat een verzoeker al dan niet klacht heeft ingediend is één van de elementen die in aanmerking moeten worden genomen, maar niet het enige. Wanneer uit de individuele omstandigheden eigen aan de zaak of uit de algemene landeninformatie blijkt dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waarbij redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden genomen, dan kan van een verzoekende partij niet worden verwacht dat zij zich wendt tot haar lokale autoriteiten en aangifte doet. Het is dus op basis van het geheel van de elementen die de zaak kenmerken, dat moet worden nagegaan of de verzoekende partij aantoonde dat zij in haar geval geen toegang zal hebben tot doeltreffende bescherming vanwege de Paraguayaanse overheden. In de bestreden beslissing wordt nog gesuggereerd dat de verzoekende partij zich had kunnen wenden tot *queer* organisaties. De Raad herinnert eraan dat, krachtens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van dezelfde wet alleen kan worden geboden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel 48/5, § 2. Gelet op dit wetsartikel en de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, kunnen NGO's en privépersonen niet worden beschouwd als actoren van bescherming en mag van de verzoekende partij niet redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich tot hen wendt voor bescherming (HvJ 20 januari 2021, C-25519, O.A).

De Raad herinnert eraan dat hij geen enkele onderzoeksbevoegdheid heeft en volledig op de loyale samenwerking van beide partijen is aangewezen wat betreft het verzamelen van objectieve, nauwkeurige en actuele landeninformatie waarmee ook de Raad in het kader van zijn *ex nunc* beoordeling dient rekening te houden bij de behandeling van beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal inzake verzoeken om internationale bescherming. *In casu* beschikt de Raad niet over voldoende actuele landeninformatie inzake de situatie van LGBTQI+-personen in Paraguay. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

6.3. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad *in casu* in de huidige stand van zaken, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 mei 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS